

SÈRIE 1**OPCIÓ A**

Exercici 1: Es valorarà positivament que, en l'esquema d'anàlisi es tingui en compte la contextualització dins el període històric i la relació amb models anteriors de Rafael y Poussin (fins a 0'5 punts més) **En la valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1784. Regnat de Lluís XVI. Període convuls i d'agitació social , cinc anys abans de la Revolució Francesa (1789)

b) **Estil:** Neoclassicisme. **Característiques formals:** Equilibri compositiu. Perfecta integració de les figures dins de l'espai arquitectònic. Claredat expositiva. Subordinació del color al dibuix. Perfecte modelat anatòmic, que recorda a la puresa acadèmica de l'escultura clàssica. Priorització de la línia recta en els personatges masculins, i la línia ondulada en els femenins: actitud activa *versus* sentiment **Cromatisme:** predomini de les tonalitats ocres, grises i vermelles. Tonalitats fosques per al fons, i clares per a les figures.

c) **Significat:** L'obra s'inspira en la tragèdia literària *Horaci* del dramaturg francès del segle XVII Pierre Corneille, basada al seu torn en el llibre *Les décades* de Titus Livi. Situada la història al segle VII ac, David evoca el moment en el qual els tres germans Horacis –fills de Roma- juren davant el seu pare combatre fins a la mort contra els tres guerrers de la ciutat veïna d'Alba Longa, els germans Curiacis, per decidir que bàndol vencia la guerra pel control de la Itàlia central. En un segon pla a la dreta apareixen tres dones que ploren els esdeveniments: de blanc una de les germanes Horaci, casada amb un Curiaci; al seu costat una germana Curiacia, casada amb un Horaci; i en el fons, la mare dels germans Horaci, que cuida als dos fills de l'anterior. **Funció:** David no va voler reproduir un fet històric, sinó reflectir el culte a les virtuts cíviques més estrictes de l'autosacrifici estoic, l'honor i la lleialtat, personificades en l'actitud dels Horacis. Així mateix, en la seva època, alguns van veure reflectides en el quadre les simpaties revolucionàries de l'autor, ja que el profund sentiment del deure a la pàtria que infon l'obra, va ser interpretat al seu moment com un atac contra l'autoritat de l'Estat monàrquic.

Exercici 2

Obra 2: Es valorarà positivament la relació amb d'altres columnes commemoratives romanes i la seva contextualització dins el *forum* Trajà. (**fins a 0'5 punts més**)

a) 107-113

b) **Estil:** Romà imperial. **Característiques:** Obra màxima dels relleus historiatos. Cinta helicoidal de 200 metres de longitud amb escenes de les victòries de Trajà. Diferents tipus de relleu. L'alçada de la franja de relleu varia des de la més propera- 89 cm a la més alta- 125 cm. Columna exempta monumental no estructural.

c) **Significació:** Commemoració de les dues campanyes de Trajà a la Dàcia. **Funció:** propagandística del poder imperial; guardar les restes de l'emperador i la seva muller i assenyalar fins a on arribava el turó desplaçat pel fòrum.

Obra 3: Es valorarà positivament la relació amb els murals romànics estilísticament i iconogràficament.

a) 1123

b) **Característiques:** Definir el que es un frontal .El frontal es divideix compositivament en dos registres –trencats en la seva part central- estructurats en diferents compartiments amb intencionalitat narrativa, que s'han de llegir d'esquerra a dreta. Hieratisme. Un cert moviment d'alguns dels personatges com San Josep, els Tres Reis Mags o el mateix Nen Jesús de l'escena central, i la presència d'alguns elements arquitectònics, propis d'un romànic avançats. Perspectiva jeràrquica, i ús del nimbe per als personatges sants. **Cromatisme:** colors purs i plans, i delimitació de les figures emmarcades en primes línies negres. Predomini del blau i el vermell.

c) **Iconografia:** El frontal de Santa Maria de Avià està dedicat a la Verge. Al centre de la taula apareix la seva imatge com Tron de la Saviesa, de la qual és símbol el Nen Jesús. Aquest, per la seva part, és representat acceptant els presents dels Mags. Envoltant a l'escena principal se situen d'esquerra a dreta i de dalt a baix diferents episodis de la vida mariana: la Anunciació i Visitació, El Naixement, l'adoració dels Tres Reis Mags (Epifania), i la Presentació al temple. Iconogràficament és important destacar l'episodi de l'Epifania, en la que no es mostra la representació de les tres races del món –no apareguda fins al segle XVI-, sinó les tres edats de l'home (joventut, maduresa i vellesa). Cal ressaltar també la presència del bou i la mula en l'episodi del Naixement, que correspon a una tradició recollida en els evangelis apòcrifs.

Obra 4: Es valorarà la referència a les influències rebudes per Rafael: Miquel Àngel i Leonardo (**0'5 punts més**)

a) 1510-1511. Poder polític de la Roma papal.

b) **Estil:** Renaixement. **Característiques:** Predomini del dibuix amb el qual el pintor perfila tots i cadascun dels detalls i les cares dels personatges. Disposició dels diferents grups de personatges de manera simètrica, deixant un espai central buit, en el que apareixen els dos protagonistes principals. Perspectiva lineal. Composició tancada. Composició no unitària amb la individualització de personatges i grups. Marcat dinamisme, aconseguit a través de la perfecta captació dels gestos, expressions i moviments de les figures.

c) **Significat:** El pintor italià presenta un complex programa iconogràfic en el que apareixen els més importants representants de les arts liberals, la filosofia i les ciències, com metàfora de l'esperit cultural del Renaixement. Disposats en diferents grups, tots els personatges se situen al voltant dels dos grans filòsofs de l'antiguitat clàssica: Plató -amb la cara de Leonardo Da Vinci- i Aristòtil. El primer, representant de l'idealisme, sosté el seu llibre Timeus, mentre aixeca un dit al cel. Aristòtil, representant del realisme, sosté en el seu braç un exemplar de la seva Ètica, mentre torna la palma de la seva mà cap a terra.

Paral·lelament, també es troben representats molts altres filòsofs i savis, en els que s'ha volgut llegir la representació de les set arts liberals: Gramàtica, Retòrica, Dialèctica, Geometria, Aritmètica, Astronomia i Música. Així, cal citar a Sòcrates, situat d'esquenes a la dreta de Plató amb un vestit verd; Pitàgores, assegut a l'extrem inferior esquerre llegint un llibre; Heràclit -amb els trets facials de Miguel Àngel-, assegut pensatiu en la part baixa de l'escala; Euclides, que mesura amb un compàs al costat dels seus deixebles en l'angle inferior dret, o Zoroastre i Ptolomeus, amb l'esfera celeste i el globus terraquí respectivament. Rafael s'autorretrata amb un barret negre mirant a l'espectador a l'extrem inferior dret.

Funció: Decorar les estances papals i refermar els valors de la cultura i la ciència.

OPCIÓ B:

Exercici 1: Es valorarà positivament la relació de l'obra amb la d'altres autors del moviment racionalista (fins a 0'5 punt més). En la valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.

a) 1929.Dictadura de Primo de Rivera.

b **Estil:** Racionalisme. **Característiques:** Materials emprats: marbre travertí, ònix, granit, acer inoxidable i vidre. Arquitectura adovellada amb especial èmfasis en els elements de suport (pilars d'acer). Estructura transparent amb clara relació de l'espai interior i exterior. Planta lliure. Altres elements: Un estany amb l'escultura *Demà* de Georg Kolbe i a dins la cadira Barcelona dissenyada pel mateix Mies van der Rohe.

c) **Significació:**El pavelló volia significar els valors de la Nova Alemanya: racionalitat, austeritat, transparència i perfecció, enfront de la arquitectura grandiloqüent dels edificis de la Fira Universal de 1929, entre ells el Palau Nacional, avui seu del MNAC. **Funció:** Edifici representatiu d'Alemanya a l'Exposició Universal de Barcelona de 1929.

Exercici 2:

Obra 2: Es valorarà la relació amb estils posteriors en especial el barroc de Bernini-David- i amb les obres dels períodes arcaic, clàssic i hel·lenístic.

a) 460 aC

b) **Estil:**Grec clàssic. **Característiques:**Una de les diverses còpies conservades d'un original grec en bronze. Talla (explicar la tècnica). Marbre. Escultura exempta, treballada en tot el seu volum. Unifacialitat (únic punt de vista).Estructura: triangle invertit. Joc de corbes i contra corbes. Deutes de l'escultura arcaica: inexpressivitat del rostre, tors frontal i cames i braços de perfil.

c) **Iconografia:** Jove llançant el disc. Màxima plenitud física. Captació d'un instant. **Funció:** Monument públic en homenatge al vencedor dels Jocs Olímpics.

Obra 3: Es valorarà positivament la relació amb Giotto (capella Scrovegni) i amb altres pintors gòtics. **(fins a 0'5 punts més)**

a) Segle XIV

a) **Estil:** Italo gòtic. **Característiques:** Conjunt dividit en dos registres superposats, dividits en tres grans rectangles amb les vores decorades amb sanefes a manera de fris. Dins d'aquests compartiments es distribueixen les diferents escenes Assimilació dels models del gòtic italià liderat per Giotto. Substitució dels típics fons daurats atemporals, per una tonalitat blava més naturalista, complementada amb la representació de paisatges i architectures. Utilització de una incipient perspectiva que li han permès reforçar la sensació de profunditat. Predomini de la línia, que és utilitzada per l'artista per delimitar tots els contorns de les figures i els objectes. Expressivitat en les cares i gestualitat a les mans, així com també la corporeïtat adquirida pels seus cossos volumètrics que destaquen respecte del fons. **Cromatisme:** Important presència del vermell, el blau marí i el groc.

b) **Iconografia:** El programa iconogràfic central representa els set episodis de la passió de Crist i els set Goigs de la Verge Maria acompanyats per la representació de la *Maiestas Mariae*. D'esquerra a dreta els episodis de la passió són els següents: Oració en l'hort i Prendiment, Crist davant d'Herodes, el camí al calvari, la crucifixió, el descendiment, els plors sobre el cos de Crist mort i l'enterrament. En els set Goigs de la Verge apareixen, també d'esquerra a dreta, la Anunciació, la Nativitat i l'Anunci als pastors, l'Epifania (adoració dels tres Reis), la *Maiestas Mariae* envoltada d'àngels, la visita al sepulcre, l'Ascensió, la Vinguda de l'Esperit Sant (Pentecosta), i la Coronació de la Verge. Complementant aquestes imatges principals, l'artista va pintar també en altres murs una representació del Crist ressuscitat acompanyat per àngels, virtuts alades, el Agnus Dei, i dos ressuscitats; i la representació de nombrosos sants i santes. Valorar positivament, encara que no s'expliqui el programa sense, si identifiquen els temes de la imatge

Obra 4: Es valorarà positivament la seva relació amb altres obres de Bernini, en especial Sant'Andrea al Quirinale i la seva relació amb el Teatre Olímpic de Vicenza obra de Palladio. (fins a 0'5 punts més)

a) 1656- 1667. Domini del papat. Alexandre VII , pontífex continuador de la Roma Sancta.

b) **Estil:** Barroc. **Característiques:** Dues places: recta i obliqua (el·líptica). Columnata coronada per un entaulament amb balustrada i estàtues. Potenciació de la façana de Maderno. Relació amb la solució de Miquel Àngel a la plaça del Campidoglio (*piazza recta* de forma trapezoïdal). Referència a l'obelisc central. Les dues fonts són el centre des d'on es conformen els mig cercles de la columnata.

c) **Significació:** Braços oberts de l'església als seus fidels, als no creients i als infidels. **Funció:** Accés digne a la basílica. Lloc de reunió per a celebracions religioses.